

## Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

**Číslo** \_\_\_\_\_ **Datum** 23. 3. 2012

**Skupina divadla** DUS **Vaše jméno** Markéta Toufarová

### Demografické údaje o respondentovi

**Věk** 18 **Pohlaví** žena

**Studium** ZŠ **Povolání** studentka BiGy

**Poznámky**

## Přepis rozhovoru

A: Jak trávíš volný čas

B: No, tak vzhledem k tomu, že mám před maturitou, tak ten volný čas spíš jako není, ale prostřednictvím naší profesorky - češtinářky - tak chodíme vlastně do divadla. Třeba do DUS nebo do DHNP nebo do Buranteatru, protože se tam dost často hrajou takový díla, která máme v kánonu, je to literatura k maturitě, takže spíš po večerech a když je možnost a týká se to školy, je to užitečný, tak jdeme do toho divadla. Nebo když je to zajímavé, v případě když je to jako zajímavé hodně, tak na to jdeme.

A: A řekni mi, jak trávíš volný čas?

B: No, tak chodím do sboru, Dómský komorní sbor, kde zpívám a jinak navštěvuju ještě taky hodiny zpěvu jako individuální u Evy Bláhové a to je tak všechno. A ještě jsem tancovala.

A: Jak často býváš v divadle?

B: No, ono to právě záleží na tom, jako co se zrovna hraje, ale už se mi stalo, že jsem třeba..byla to právě ta Husa a ten Buranteatr, tak že jsem byla jako kdyby v těchto divadlech třeba třikrát i jako za měsíc. No, ale jinak většinou to spíš bývá, jakože já nevím, jednou za měsíc, jednou za dva měsíce podle toho, jak..co se hraje.

A: Pamatuješ si, kdy jsi byla v divadle poprvé?

B: No, tak vzhledem k tomu, že mám muzikální rodiče - taťka je varhaník, učí na konzervatoři a hrál taky v divadle v orchestru - tak když jsem byla malá a nebylo, kdo by mě hlídal, tak jsem chodila s taťkou do divadla. Ale jinak jako..od mala, no. Mě to tam baví, mám k tomu dobrý vztah. Ale třeba ta malá divadla se mně líbí kvůli tomu, že jsem tam jako kdyby v takovém kontaktu s těmi herci a je to vlastně blíž než když člověk je v obrovském divadle a teďka tam brejlí, co se tam vlastně děje, je mi to příjemnější.

A: Chodila jsi do divadla jenom když Tě tatínek brával sebou nebo chodili jste i jinak s vašima?

B: Aji s našima jakože třeba když bylo nějaké dobré představení, které hrajou, tak nám opatřili lístky, takže jsme třeba šli celá rodina.

A: Kdy jsi začala chodit do divadla samostatně, třeba s kamarády?

B: No, tak asi jakože přes tu školu to tak nějak začalo v těch 14, 15.

A: A chodíš i sama?

B: No, jakože sama jako ve dvou, ale jako že bych šla vyloženě sama, to asi ne.

A: Podle čeho si vybíráš představení, máš nějaký typ divadla, který preferuješ - činohru, operu, muzikál..?

B: Já mám ráda všechno. Jakože odpočinkově bych si vybrala spíš ten muzikál, protože mám ráda zpěv, ale Moša ten..no, není to prostě úplně nějak jako nevím jestli to můžu úplně říct, ale... Je to pěvecky jako dobře provedený..ale se mi to třeba tak jako ve výsledné fázi se mi to nelíbí a hlavně teďkom činohru nebo potom rovnou na operu, ale tam je to spíš jako že u toho člověk musí trochu přemýšlet, takže je to takové jako..řekla bych i těžší na skousnutí. Ale jako líbí se mi to všechno.

A: Takže nemáš jakoby divadlo, do kterého bych chodila radši? Že bys třeba preferovala MDB oproti Mahence.

B: No, to asi jo. U Mrštíků je mně to příjemnější, ta atmosféra je tam taková jako příjemnější. Nebo možná to je i dané tím, že ta Mahenka teďka jakože třeba ty opery jako dost předělávají jako do moderního stylu a to se mi moc nelíbí, jo, že je to takové...no, je to divoký, no na mě. Mně se líbí to původní provedení a taková ta na druhou stranu třeba Prodaná nevěsta, to jsem četla, že měla být třeba v tom původním, že to má být jako veselohra, že to není prostě žádný 'hohoho, já su velký drámo'?. Takže to se mi třeba naopak zase líbí, že to..jako je to lepší, no. Ale jako nevím, no, kdybych si měla vybrat co se týče pohodlí, tak vzhledem k tomu, že bydlím na Petrově, tak nejlepší to mám, když sejdu do Husy, protože to jenom sejdu dolů. Mám to tam ráda, protože tam zase to provedení těch divadel je úplně specifický, to se jinde nevidí. Třeba v tom velkém sále vlastně nahoře, tak ti herci hodně často jako hrajou i s těmi s diváky, to se prostě moc nevidí.

A: Když jdeš do divadla, podle čeho si vybíráš představení?

B: No teď je to spíš jako podlé té..podle, jak jsem říkala, kánonu ve škole, ale jinak spíš jako mám radši, když je to třeba i trošku komedie, aby to bylo prostě pro mě odpočinkovější. Teď jsem třeba vlastně byla minulý týden jsem byla na představení Zapomenuté světlo v DUS a musím říct, že..samozřejmě jako to herecké provedení bylo naprosto perfektní, prostě to bylo úžasný, ale jak je jako člověk unavený, tak u toho je potřeba, aby člověk trochu přemýšlel, protože to je vlastně na jednu stranu existencionální drama nebo něco takového myslím a to je prostě..když ten člověk tam má hodinový monolog a.. už jsem občas jako to nedávala, že i jako zrovna ten den jsem jako usla, přitom to bylo jako zajímavé, jak to ten člověk říkal..že si dejme tomu jako stěžoval jakoby na svůj vlastní život, tak prostě bylo to..rozhodně to bylo strašně zajímavý, já jsem obdivovala ty herce prostě, jak si můžou všechno zapamatovat. Prostě hodinu mluvit a takové složité věci, říkat tam toho strašně moc, to je jako super.

A: Dáš třeba na doporučení k návštěvě divadla? Necháš se ovlivnit nebo čteš recenze a rozhoduješ se sama?

B: Jak kdy. Ale když to mám z toho představení přímo...o kom vím, jako že o tom ví, o těch divadlech, a má jako přehled, tak se nechám inspirovat jako těmi lidmi. Že vím, že většina mi doporučí opravdu dobré představení.

A: A recenze teda čteš nebo ne?

B: Spíš ne.

A: A když už, tak víš třeba, kde je čteš? Náhodně si je přečteš nebo vyhledáváš v novinách?

B: No, spíš noviny nebo jako na internetu, jo.

A: Ovlivní to, že jdeš do divadla přítomnost nějakého oblíbeného herce?

B: Ne.

A: Představ si, že jsi domluvená s kamarádkou, se skupinou, že jdete do divadla a oni ti to na poslední chvíli odvolají. Ale ty máš lístky. Půjdeš sama nebo nepůjdeš?

B: Buď si seženu někoho k těm lístkům, nebo půjdu sama, protože to je škoda, aby to propadlo, když vidím, že to bude dobré představení.

A: Vzpomeneš si, kdy jsi byla v DUS poprvé a na čem to bylo?

B: Poprvé jsem tam byla na Faustovi, to bylo asi tak před dvouma lety..rok a půl, tak nějak.

A: Jaký jsi měla první dojem z toho divadla, z představení, celkově z toho prostoru, jak to na tebe působilo?

B: No jako ze začátku jsem se trochu lekla, protože tam jsem byla zvyklá jako na obrovský prostor toho divadla, ale..navíc tam byla trochu zima..ale tak jako je to sklepení že, takže to se dalo čekat..ale potom to ve mně jako kdyby obrátilo ten pocit z toho, že ty herce mám před sebou, že je vlastně mám kousek od sebe a je to..člověk se do toho totiž mnohem víc vžije potom, do toho děje.

A: Takže myslíš, že menší prostor DUS je klad?

B: Jo. Nevím teda jak moc pro herce, když musí všechno nacpat do malého prostoru, ale jako já si myslím, že je to dobré.

A: Takže celkově z toho divadla máš pozitivní pocit?

B: Jo.

A: Co jsi všechno viděla v DUS a co tě zaujalo?

B: Já jsem právě přemýšlela, když jsem sem šla, na čem jsme tam byli.. (chvilková diskuse s reportérkou) No, tak dole to byl ten Faust, Zapomenuté světlo a Něžná.

A: Neviděla jsi třeba Šamhorodský proces? Ladislav Kolář, židovské téma..

B: Je to možné, my jsme tam byli na více věcech. Je to fakt možné, no. Jo, byla jsem na tom.

A: A jak na tebe teda působilo to Zapomenuté světlo?

B: Mně se to hrozně líbilo v tom hereckém provedení. Bylo vidět, že jsou to strašně kvalitní herci, umí to prodat. Ale jak říkám, kdybych jako věděla, že to bude hodinový monolog, tak bych si zvážila na to jako..protože mně totiž přijde fakt líto to, že já tam sedím, jsem unavená a nedokážu to vnímat pořádně. I když to třeba začíná pak už v pět hodin, tak prostě už jako tak..nevím, no..na to asi člověk musí být opravdu trochu odpočatý, aby dokázal vnímat všechno, co se tam říká a být v pozoru.

A: Jak vnímáš dramaturgii divadla – myslíš si, že tam může jít kdokoliv, že se tam bude cítit dobře?

B: Já si myslím, že tam prostě bez problému.

A: Takže k tomu repertoáru- nenapadá tě, proč je ten plán takový vážný?

B: Nevím, možná je to reakce vůbec na naši dobu? V čem jako lidé dneska žijí, ale těžko říct jako..Je pravda, že spousta těch děl, co oni tam jako kdyby hrajou, když to byla třeba původně nějaká kniha, tak to jsou většinou jako dost nadčasová témata, která prostě sedí opravdu na každou dobu.

A: Díváš se třeba i na publikum kolem sebe?

B: Pokud mi někdo zaclání, tak jo...ale jako spíš ani ne, já většinou když jako..když se dívám na publikum, tak když jsem třeba v nějakém jako...ono totiž to DUS a ta Husa svádí trochu k tomu, že je to divadlo, kde lidé nemusí být nějak zvlášť oblíbení a vlastně po téhleté stránce a mně to připadá jako..mně to přijde třeba i strašně líto, jo, protože si myslím, že divadlo, ať je jakýkoliv, ať vypadá jakkoliv, tak si myslím, že by tam měl být..jakože nějakým způsobem jako do společnosti.

A: Jaká věková kategorie si myslíš, že nejčastěji navštěvuje DUS.

B: Já si myslím, že by tam přišla jakákoliv věková kategorie, akorát že vzhledem k tomu, že

my dostáváme ty lístky, tak se tam se mnou objeví většina spolužáků, takže jako spíš tak jako ta mladší generace a střední generace.

A: Myslíš, že je dostupnost DUS dobrá - dozvídáš se o těch představeních dostatečně, nebo myslíš, že by měli zlepšit propagaci?

B: Tak jak většinou zprostředkovaně přes naši profesorku, takže tak už to mám zpřístupněné a následně potom nevyhledávám jako kdyby, co se kdy hraje, protože vím, že ona nám to vždycky řekne, že je něco dobrého. Ale jinak vzhledem k tomu, že chodím dost často kolem, tak si prostě přečtu na tom divadle, co hrajou.

A: A plakátů si všímáš?

B: Záleží na tom, jak si člověk jako chodí po tom městě a všímá si takových těch prostorů, kde se většinou plakáty vyvěšují. Já většinou ty místa přecházím, takže o tom jaksi moc nevím.